

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2019 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Great Commission Team: Delvin Atchison
Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4, 5, 12, 13
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4, 5, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 6, 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 6, 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11 and Easter Lesson
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11 and Easter Lesson
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ໂສກເສົ້າກາຍເປັນຍິນດີ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 2 ຊາມູເອນ 1: 2:1-7
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** 2 ຊາມູເອນ 1: 2:1-7
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ການຕາຍຂອງຊາອູນ ແລະ ໂຢນາທານເຮັດໃຫ້ດາວິດໂສກເສົ້າ, ແລະ ດາວິດມີອຳນາດຂຶ້ນໃນການເປັນກະສັດໄດ້.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ເປັນຫຍັງ ດາວິດຈຶ່ງໂສກເສົ້າໃນເມື່ອເອົາຊະນະສັດຕູຂອງຕົນໄດ້?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈເຖິງເລື່ອງຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດມະນຸດເຖິງເຂົາຈະເປັນສັດຕູ.

ຄຳນຳ

ບຶ້ມຊາມູເອນ 1 ແລະ 2 ໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດຂອງການປົກຄອງດ້ວຍເຈົ້າຊີວິດຕໍ່ຄົນອິສຣາເອນ. ໃນຕອນຕົ້ນຂອງ ຊາມູເອນ 1 ເຫັນວ່າຍັງບໍ່ມີກະສັດປົກຄອງເທື່ອ; ມີແຕ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາມູເອນເປັນຜູ້ນຳ. ໃນເມື່ອຊາມູເອນມີອາຍຸແກ່ແລ້ວພວກອິສຣາເອນບໍ່ເຊື່ອໃນລູກຂອງຊາມູເອນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາມູເອນແຕ່ງຕັ້ງກະສັດມາປົກຄອງ (1 ຊາມູເອນ 8:1-9). ທີ່ສຸດເພິ່ນໄດ້ເລືອກເອົາຊາອູນຜູ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຕອນທຳອິດຕໍ່ມາຊາອູນເວລາໄດ້ເປັນໃຫຍ່ກໍເຫັນແກ່ອຳນາດຫລາຍກວ່າເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ (10:1, 15:1-10).

ຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາດາວິດເປັນກະສັດ (16:6-13). ດາວິດເປັນຊຸນເສິກໃນກອງທັບຂອງກະສັດຊາອູນ ແຕ່ດາວິດບໍ່ມີຈິດໃຈຢາກໄດ້ບັນລັງແຕ່ປະການໃດ ດາວິດກາຍມີຄວາມສັມພັນດີກັບໂຢນາທານຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງກະສັດຊາອູນ (18:1) ທີ່ສຸດດາວິດໄດ້ກາຍເປັນລູກເຂີຍຄືໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງກະສັດຊາອູນຜູ້ມີຊື່ວ່າມິການ (18:20-28). ຊາອູນມີຄວາມອິດສາຕໍ່ດາວິດໂດຍພະຍາຍາມຢາກຂ້າດາວິດແຕ່ດາວິດໄດ້ເອົາຕົວອອກໜີໄປລີ້ຢູ່ (18:6-9). ທີ່ສຸດທັງສອງກາຍເປັນສັດຕູກັນ (21:1-10) ຕໍ່ມາຊາອູນໄດ້ຕາຍໃນສົງຄາມທີ່ພູເຂົາກິນໂບອາ (31:1-7).

ມີຜູ້ສິ່ງຂ່າວໄທອາມາເລກໄດ້ມາບອກດາວິດວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ຂ້າກະສັດຊາອູນ (2 ຊມອ 1:1-10). ແຕ່ເປັນວ່າດາວິດບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີນຳຜູ້ສິ່ງຂ່າວນັ້ນວ່າສັດຕູໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ. ແຕ່ດາວິດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປະທານຊີວິດຜູ້ມາບອກຂ່າວຢ່າງນັ້ນທີ່ຕົນເອງໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ (1:11-16). ດາວິດໄດ້ໄວ້ທຸກຕໍ່ເພື່ອນໂຢນາທານຜູ້ເປັນລູກຊາຍ (1:1-27). ຍ້ອນການຕິດຕາມຄຳສັ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດາວິດໄດ້ກາຍເປັນກະສັດເມືອງຢູດາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ປົກຄອງທົ່ວປະເທດ (1:1-4).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຂຽນຄຳເວົ້າ ຂົມຫວານໃສ່ກະດານກ່ອນສະມາຊິກໃນຫ້ອງມາເຖິງ. ໃຫ້ຢາຍຈອກນ້ຳໝາກນາວໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ ແລະກ່າວວ່າ ນ້ຳໝາກນາວຂົມຫວານ. ຖ້າບໍ່ມີນ້ຳຕານນ້ຳໝາກນາວຂົມໂພດ ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີໝາກນາວມັນກໍຫວານໂພດ. ຊີວິດຂອງຄົນເຮົາກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ.
2. ບອກໃຫ້ມີຄົນສັກກ່າວເຖິງເື່ອງຊີວິດຈິງເຖິງຂົມຫວານໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງເຊັ່ນ:
 - ຜ່ານການຜ່າຕັດຢ່າງສຳເລັດຜົນດີ, ແຕ່ມີຂອບເຂດທີ່ອອກແຮງງານ.
 - ໄດ້ເປັນຫນຶ່ງໃນການແລ່ນທົນ ຄືໄດ້ຊະນະຕໍ່ເພື່ອນໃກ້ຊິດຜູ້ຕ້ອງການເປັນຫນຶ່ງ.
 - ສິ່ງສະມາຊິກໄປຮັບໃຊ້ໃນຕ່າງແດນເປັນລະຍະຍາວນານ.
 - ເອົາເດັກມາລ້ຽງຈາກຄອບຄົວຜູ້ຂັດສົນ.
3. ບອກວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວິທີກະສັດດາວິດໄດ້ປະສົບກັບຊີວິດຂົມຫວານໃນຊີວິດ, ເຫັນຄຳຂອງຄົນອື່ນ ເຖິງແມ່ນຊີວິດຂອງສັດຕູ.
4. ອ່ານ 1 ຊມອ ແລະບອກປະວັດສາດສັ້ນໆໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ເພື່ອຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງບົດ 2. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຄົນໜຶ່ງຈົດຄວາມສຳຄັນໃສ່ກະດານເພື່ອຈະໄດ້ສຶກສາດ້ວນກັນວັນນີ້.
5. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກໄປສາມກຸ່ມ. ໃຊ້ເວລາປະມານ 15 ນາທີໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານບົດຮຽນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ແບ່ງປັນສິ່ງຄຳສັ່ນທີ່ພວກເຂົາຄົ້ນພົບ.
 - ກຸ່ມທີ 1-ປະວັດ (2 ຊມອ 1:1-16, 1 ຊມອ 31)
 - ກຸ່ມທີ 2 ຄວາມຮູ້ສຶກ (2 ຊມອ 1:17-27)
 - ກຸ່ມທີ 3 ອະນາຄົດ (2 ຊມອ 2:1-7)
6. ແບ່ງປັນວິທີການທີ່ຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ກັບໂອກາດແຫ່ງການຂົມຫວານໃນຊີວິດ. ໝູນໃຈໃຫ້ສະມາຊິກເພີ່ມແລະປ່ຽນແປງຈາກບົດຮຽນທີ່ໄດ້ສຶກສາໃນວັນນີ້.
 - ເວົ້າປະວັດສາດ
 - ຖາມເພື່ອເຂົ້າໃຈເພີ່ມ
 - ໄວ້ທຸກໃຫ້ສົມຄວນ
 - ສິນທັມຕ້ອງມີຊັຍ
7. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮຽນເຖິງການຄວາມໂສກເສົ້າສລົດໃຈອັນແທ້ຈິງຂອງດາວິດໃນບົດຮຽນວັນນີ້. ຖາມວ່າ ການທີ່ດາວິດເປັນທຸກເພາະກະສັດຊາອູນຕາຍນັ້ນເປັນຜົນສະທ້ອນອັນໃດຕາມສັງຄົມໃນທຸກວັນນີ້?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ທ່ອນໂຮມຣາຊອານາຈັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 5

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: 2 ຊາມູເອນ 5

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດາວິດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນກະສັດຂອງອິສຣາເອນ, ປົງຄອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ເອົາຊະນະພວກຟິລິສຕິນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງເປັນຕົ້ນຕໍຄວາມສຳເລັດໃນການທ່ອນໂຮມຣາຊອານາຈັກ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງຕົນເອງມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຄຳນຳ

ຫລັງຈາກສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຕະກູນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຊາອູນ (2 ຊມອ 3:1) ແລະການສັງຫານ ອິສໂບເຊັດ (2 ຊມອ 4) ຜູ້ນຳຂອງພວກອິສຣາເອນໄປສະຖາປະນາດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດທີ່ເມືອງເຮັບໂຮນ. ຫລັງຈາກນັ້ນດາວິດໄດ້ນຳທະຫານໄປໂຈມຕີພວກເຢບູດທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ທີ່ແລກພວກເຢບູດອ້າງວ່າເມືອງຂອງຕົນຈະບໍ່ມີໃຜເອົາຊະນະໄດ້, ທີ່ສຸດໄດ້ປົດປ່ອຍໄດ້ດ້ວຍການນຳພາຈາກພຣະເຈົ້າ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນມາກຸງເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງກາຍເປັນເມືອງຂອງດາວິດຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

ດາວິດໄດ້ມີຄວາມສຸກໂດຍໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະພວກກະສັດຕ່າງຊາດໄດ້ຍິນຍອມ, ແຕ່ເຫັນວ່າພວກຟິລິສຕິນຍັງເປັນບໍລະບັກຕໍ່ພວກອິສຣາເອນຢູ່. ດາວິດໄດ້ປຶກສາກັບພຣະເຈົ້າວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ໄປໂຈມຕີທີ່ບາອານ-ເປຣາຊິມ ແລະເອົາຊະນະໄດ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ດາວິດໄປໂຈມຕີພວກຟິລິສຕິນທາງດ້ານຫລັງທີ່ເມືອງບາເຊັນ. ການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງນີ້ໄດ້ນຳຄວາມສຳເລັດເປັນຢ່າງໃຫຍ່. ທີ່ສຸດ 2 ຊມອ ໄດ້ກ່າວວ່າດາວິດໄດ້ເອົາຊະນະພວກຟິລິສຕິນຈາກເມືອງກິໂບໄປເຖິງເມືອງເຄເຊ. ເມືອງເຄເຊໄດ້ຕິດກັບຊາຍແດນຂອງພວກອິສຣາເອນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາດາວິດໄດ້ໃຫ້ຂັບໄລ່ພວກສັດຕູໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງອິສຣາເອນຢ່າງຖາວອນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ນຳເອົາຮູບຜູ້ສຳເລັດຜົນສຳເລັດຈາກທັງ, ນັກການເມືອງ, ນັກທຸກະກິດ ແລະອື່ນໆມາໃຫ້ທ້ອງຮຽນ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າໂລກໄດ້ກ່າວເຖິງການສຳເລັດແນວໃດ? ຄວາມສຳເລັດຢ່າງນັ້ນແຕກຕ່າງກັບຄວາມສຳເລັດຂອງຄຣິສຕຽນແນວໃດ?

2. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອ່ານ 2 ຊມອ 5:1-12 ແຕ່ງເປັນບົດລະຄອນສັ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານແລະສະແດງເປັນລຳດັບ.
 - ຜູ້ອ່ານທີ 1 ອ່ານຂໍ້ 1ກ
 - ຕົວແທນຂອງພວກອິສຣາເອນອ່ານຂໍ້ 1ຂ-2
 - ຜູ້ອ່ານທີ 1 ອ່ານຂໍ້ 3-5
 - ຜູ້ອ່ານທີ 2 ອ່ານຂໍ້ 6ກ
 - ຜູ້ນຳພວກເຢບູດ ອ່ານຂໍ້ 6ຂ
 - ຜູ້ອ່ານທີ 2 ອ່ານຂໍ້ 6ຄ-8ກ
 - ດາວິດ ອ່ານຂໍ້ 8ຂ
 - ຜູ້ອ່ານທີສາມ ອ່ານຂໍ້ 8ຄ-10
 - ຜູ້ອ່ານທີສີ່ ອ່ານຂໍ້ 11-12
3. ນຳພາກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນ ຂຽນຄຳຖາມໃນເຈ້ງທີ່ຕັດເປັນຕ່ອນ, ແລະເອີ້ນໃຫ້ສະມາຊິກມາຈົກເອົາເພື່ອຈະໄດ້ອ່ານອອກສຽງດັງ. ຄຽງຄູ່ມືຊ່ວຍເພື່ອໃຫ້ຄຳຕອບ.
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນຄວາມໝາຍຂອງຄຳເວົ້າວ່າ, ກະດູກແລະເລືອດເນື້ອໃນຂໍ້ 1?
 - ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາດາວິດ ເປັນຫຍັງດາວິດຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອສ້າງອານາຈັກຂອງຕົນ?
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ພວກເຢບູດ ສລາຍໄປ?
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນຫລັກການທີ່ດາວິດມີຄວາມສັມພັນກັບພວກຕີເຣ ແລະຊາດອື່ນໆ?
4. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ໃນເມື່ອທຸກສິ່ງໄດ້ເປັນໂອກາດດີເພື່ອດາວິດຈະກາຍເປັນກະສັດຂອງພວກອິສຣາເອນ ແມ່ນຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ດ້ານຈິດວິນຍານຂອງດາວິດ? ທ່ານຈະອະທິບາຍເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງດາວິດແນວໃດ? ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສົນທະນາກັນເຖິງຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ໂດຍອ່ານຈາກຂໍ້ 19-25 ທີ່ດາວິດໄດ້ເພິ່ງພຣະເຈົ້າ. ກ່າວວ່າ ດາວິດໄດ້ມີຄວາມຍິນດີໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເພິ່ນໄດ້ອາສັຍການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າທຸກປະການ.
 - ຂໍ້ 19-ດາວິດໄດ້ປຶກສາກັບພຣະເຈົ້າ
 - ຂໍ້ 20 ດາວິດກ່າວວ່າພຣະອົງໄດ້ເປີດຫິນທາງ
 - ຂໍ້ 23 ດາວິດໄດ້ປຶກສາກັບພຣະເຈົ້າ
 - ຂໍ້ 25 ດາວິດໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະເຈົ້າສັ່ງ
5. ຖ້າຍັງເວລາພໍ ບອກໃຫ້ສະມາຊິກເອົາໃຈໃສ່ 2 ຊມອ 5:13-16. ຖາມວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດກະສັດໃນສມັຍນັ້ນຈຶ່ງມີເມັງຫລາຍຄົນ? ພຣະຄັມພິສອນຢ່າງໃດໃນເລື່ອງແຕ່ງງານ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ການນະມັສການຢ່າງເປີດເຜີຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: 2 ຊາມູເອນ 6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ທິບແຫ່ງພຣະສັນຍາໄດ້ທະວີຄຸນຄວາມສັກສິດເຮັດໃຫ້ການນະມັສການຢ່າງບໍ່ມີຄວາມລະອາຍໄດ້ຢ່າງໃດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້າພະເຈົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າຢ່າງກ້າຫານໃນຊີວິດໂດຍປະຖິ້ມທຸກໆສິ່ງຢ່າງແລະເອົາໃຈໃສ່.

ຄຳນຳ

ຈາກ 1 ຊມອ 16 ເຖິງ 2 ຊມອ 5, ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານເຖິງປະວັດເດັກລ້ຽງແກະໄດ້ກາຍເປັນກະສັດຂອງພວກອິສຣາເອນເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນໃຫ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາໃຫ້ດາວິດຍິດເອົາກຸງເຢຣູຊາເລັມ (2 ຊມອ 5:6-9) ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຟິລິສຕິນອອກໄປຈາກແດນຂອງອິສຣາເອນ (5:17-25)

ດາວິດໄດ້ເອົາໃຈໃຈເຖິງສັນຕິສຸກໂດຍສະເພາະເຖິງການນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ເພິ່ນຕ້ອງການນຳເອົາທິບພຣະສັນຍາມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເມືອງນີ້ກາຍເປັນສູນການທາງການເມືອງແລະດ້ານການນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ກ່ອນພວກຟິລິສຕິນໄດ້ຍິດເອົາທິບພຣະສັນຍາໄວ້ໃນຕອນເລີກສົງຄາມ (1 ຊມອ 4:1-11). ຕອນນັ້ນ ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ນຳເອົາທິບພຣະສັນຍາໄປໄວ້ຮ່ວມກັບຮູບພຣະດາກອນ ໃນວິຫານຂອງພວກເຂົາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະດາກອນທະລາຍໄປແລະຍັງໄດ້ນຳເອົາພະຍາດຮ້າຍຕ່າງໆມາເຖິງພວກຟິລິສຕິນ (1 ຊມອ 5). ທີ່ສຸດພວກຟິລິສຕິນໄດ້ສົ່ງທິບພຣະສັນຍາຄືນ ແລະຍັງໄດ້ຈ່າຍຄ່າເສັງຫາຍແກ່ພວກອິສຣາເອນ. ທິບພຣະສັນຍານັ້ນໄດ້ເອົາໄປໄວ້ທີ່ເມືອງກິຣິອາ-ຈິອາຣິມ ທີ່ເຮືອນຂອງ ອາບິນາດາບ ຈົນເຖິງເວລາດາວິດໄດ້ຄອງຮາດຈຶ່ງນຳເອົາທິບພຣະສັນຍານີ້ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

ດາວິດໄດ້ນຳທ້າການເດີນແຫ່ທິບພຣະສັນຍານັ້ນໄປ, ແຕ່ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍປະໂຫິດຄົນນຶ່ງຜູ້ມີຊື່ວ່າ (ອຸດຊາ) ເພາະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຈັບທິບພຣະສັນຍາເວລາກວຽນແກ່ເຮັດໃຫ້ທິບພຣະສັນຍາໃກ້ຈະລົ້ມ. ດາວິດມີຄວາມໂກດຮ້າຍແລະຍ້ານເພິ່ນຈຶ່ງປະທິບພຣະສັນຍາໄວ້ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສາມເດືອນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງບ້ານ ໂອເບດ-ເອໂດມ ເມື່ອດາວິດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນໃຫ້ເຈົ້າຂອງບ້ານນັ້ນ ທີ່ສຸດເພິ່ນຈຶ່ງຕັດສິນໃຈນຳເອົາທິບພຣະສັນຍານັ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ເພິ່ນໄດ້ດຳເນີນນຳຂະບວນແຫ່ໂດຍຈັດໃຫ້ມີສຽງເພງແລະການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕໍ່ພຣະເຈົ້າເປັນລະຍະໄປ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຮ້ອງເອົາຄົນສັກສອງຄົນອອກມາທາງໜ້າ ແລະເອົາຜ້າມັດຕາພວກເຂົາແລ້ວເອົາສິ່ງຕ່າງໆໄປໃຫ້ເຂົາຈັບເຊັ່ນ: ປຶ້ມ, ສິດຳ, ເຈ້ງໝາຍປຶ້ມ, ໝາກຫລຽນເງິນ, ອື່ນໆ... ແລະບອກໃຫ້ເຂົາບອກວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ?
2. ກ່າວວ່າການຈັບເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃຊ້ເວລາພາກັນອອກຄວາມຄິດເຫັນ ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຈັບບາຍ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານ ໂຢຮັນ 20:24-27 ແລະກ່າວວ່າໂທມາຢາກຈັບບາຍອົງພຣະເຢຊູ ເພື່ອຈະເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແທ້ບໍ່. ບອກອີກວ່າມີຍິງສາວຕ້ອງການຈັບເຄື່ອງທົ່ງຂອງອົງພຣະເຢຊູເພື່ອຈະດີພະຍາດ (ມທ 9:20). ແຕ່ບອກວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ການຈັບບາຍເຮັດໃຫ້ມີຜົນຮ້າຍເກີດຂຶ້ນ.
3. ບອກໃຫ້ອ່ານຕາມໂຄງຮ່າງນີ້ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈໃນບົດຮຽນວັນນີ້:
 - ດາວິດໄດ້ເອົາຫີບພຣະສັນຍາຄົນ (6:1-4)
 - ດາວິດໄດ້ຖືກລົງໂທດ (6:5-11)
 - ດາວິດຍິນດີທີ່ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳ (6:12-15)
 - ດາວິດໄດ້ຕອບຕໍ່ການຕໍ່ວ່າ (6:16-23)
4. ເຊິນເອົາຄົນສັກສອງສາມຄົນອ່ານອອກສຽງດັງເຖິງປະວັດສາດເບື້ອງຫລັງ ແລະສິນທະນາຈາກພຣະຄັມພີທີ່ອ່ານ. ອ່ານ ອົບພະຍົບ 25:10-11, 1 ຂ່າວຄາວ 13:5-14, ຈິດບັດຊີ 4:15; 7:8-9.
5. ອ່ານ 2 ຊມອ 6:16-23 ອອກສຽງດັງ. ແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປຈາກຈຸດຕ່າງໆ:
 - ດາວິດສືບຕໍ່ນະມັສການ.
 - ມີການ ຜູ້ເປັນລູກສາວຊາອູນໄດ້ກຽດຊັງດາວິດໃນໃຈ.
 - ດາວິດໄດ້ຖວາຍບູຊາຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ອວຍພຣະພອນແກ່ຜູ້ຊົນ.
 - ມີການໄດ້ມີຄວາມກຽດຊັງຈິ່ງເສັງໂອກາດໃນການເຂົ້ານະມັສການ.
 - ດາວິດເລືອກເອົານະມັສການສຳຄັນກ່ອນໝູ່.
 - ມີການ ໝົດໂອກາດທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນ.
6. ຖາມວ່າ ພວກສະມາຊິກໄດ້ສຶກສາແລະເຂົ້າໃຈອັນໃດຈາກບົດຮຽນວັນນີ້?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ແນະນຳຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ພຣະເຈົ້າສ້າງບັນລັງອັນຖາວອນ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 2 ຊາມູເອນ 7
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:** 2 ຊາມູເອນ 7
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບດາວິດວ່າຈະສ້າງບັນລັງໃຫ້ຕລອດໄປ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າແນວໃດຕໍ່ຄວາມດີແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຕອບສອງຕໍ່ຄວາມດີແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ ຄືຮ້ອງເພງສັອເສິນແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງໃນຊີວິດ.

ຄຳນຳ

2 ຊມອ ບົດ 7 ເປັນຫົວໃຈທັງໝົດຂອງປຶ້ມ 1 ແລະ 2 ປຶ້ມຊາມູເອນ ຂໍ້ນີ້ເປັນຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ດາວິດ, “ເຮົາຈະສ້າງບັນລັງຂອງທ່ານຕລອດໄປ” (2 ຊມອ 7:16). ໝົດທັງປຶ້ມພຣະຄຳພິເດີມແລະພຣະຄຳພິໃໝ່ເປັນຫລັກການພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອໂຖ່ມະນຸດໃຫ້ພົ້ນ.

ກ່ອນດາວິດຈະເຂົ້າມາໃນພາບ ໃນ 1 ຊມອ, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວເອົາໄວ້ວ່າຜູ້ທີ່ຈະມາແທນກະສັດຊາອູນຕ້ອງເປັນ “ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ” (1 ຊມອ 13-14). ຜູ້ຂຽນໄດ້ຍົກການຕົກຈາກບັງລັງຂອງກະສັດຊາອູນ ແລະດາວິດຜູ້ກຳລັງຂຶ້ນຄອງບັນລັງໃນ 1 ຊມອ 13- 2 ຊມອ 1. ຫລັງຈາກກະສັດຊາອູນຕາຍໄປແລ້ວ ຕະກູນຢູດາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງດາວິດເປັນກະສັດປົກຄອງພວກເຂົາ (2 ຊມອ 2:1-4). ດາວິດໄດ້ປົກຄອງຢູດາເປັນເວລາເຈັດປີເຄິ່ງ (2 ຊມອ 5:5) ຕໍ່ມາດາວິດຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງທົ່ວປະເທດອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ຄອງບັນລັງເປັນເວລາສາມສິບເອັດປີ (2 ຊມອ 5:1-5).

ດາວິດໄດ້ທ້ອນໂຮມອານາຈັກດ້ວຍການເຮັດສິ່ງສຳຄັນຫລາຍປະການ. ເພິ່ນໄດ້ໄປຍຶດເອົາກຸງເຢຣູຊາເລັມເມື່ອກ່ອນນັ້ນເມືອງນີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນພາກສ່ວນຂອງອິສຣາເອນ ແລະຕັ້ງໃຫ້ເປັນເມືອງເອກ (2 ຊມອ 6:6-16). ຕໍ່ມາເມືອງນີ້ຈຶ່ງໄດ້ມີຊື່ວ່າເປັນເມືອງຂອງກະສັດດາວິດຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ (2 ຊມອ 5:9).

ດາວິດໄດ້ຮັກສາຊາຍແດນຂອງອານາຈັກຄືໄດ້ເອົາຊະນະຕໍ່ພວກຟິລິສຕິນ (2 ຊມອ 5:17-25). ທີ່ສຸດເພິ່ນໄດ້ນຳເອົາຫົບພຣະສັນຍາມາຈາກເມືອງກີຣິອາດ-ເຢອາຣິມ (2 ຊມອ 6) ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມືອງນີ້ຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ, “ເມືອງຂອງກະສັດດາວິດ” (ພສສ 48:1, 8). ການນຳເອົາຫົບພຣະສັນຍາມາຕັ້ງໄວ້ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນໄດ້ເປັນປະວັດສິບຕໍ່ຈາກເວລາອົບພະຍົບແລະພຣະສັນຍາທີ່ພູເຂົາຊິນາຍອີຕໍ່ກະສັດດາວິດແລະຣາຊອານາຈັກ. ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກາຍເປັນເມືອງເອກທາງການເມືອງແລະທາງສາສນາຂອງຊາດອິສຣາເອນ. ເມືອງນີ້ໄດ້ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍກວ່າເມືອງອື່ນໆຂອງອິສຣາເອນຈົນເຖິງດຽວນີ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

- ເອົາເຈັງແລະສິ່ງໃຫ້ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ. ບອກໃຫ້ພວກເຂົາຄິດຄືນຫຼັງເວລາເປັນເດັກນ້ອຍ ວ່າພວກເຂົາຢາກເປັນຫຍັງເວລາໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ. ບອກເຂົາວາດພາບແຕ້ມຮູບ ແລະນຳພາສິນທະນາຕາມຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:
 - ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ທ່ານຢາກມີອາຊີບຢ່າງນີ້?
 - ຖ້າທ່ານໄດ້ເຮັດແນວທ່ານຢາກເຮັດ ມີອັນໃດເຮັດໃຫ້ທ່ານສົນໃຈໃນອາຊີບຢ່າງນັ້ນ?
 - ຖ້າທ່ານໄດ້ປ່ຽນອາຊີບ ມີອັນໃດເຮັດໃຫ້ທ່ານໄປຊອກຫາອາຊີບໃໝ່?
 - ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາໃນການຕັດສິນໃຈໃນຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່?
- ກ່າວວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຢາກເຮັດອາດແຕກຕ່າງກັບສິ່ງພຣະເຈົ້າມີໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ. ບົດຮຽນວັນນີ້ ເວົ້າເຮື່ອງກະສັດດາວິດຢາກຈະສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າມີແຜນການຢ່າງອື່ນ.
- ເອີ້ນໃຫ້ມີຜູ້ສັກອ່ານ 2 ຊມອ 7:1-3 ອອກສຽງດັງ. ສຳຮວດການທີ່ນາທານໄດ້ບອກໃຫ້ດາວິດເຮັດໄດ້ເພາະທຸກສິ່ງເຫັນວ່າເປັນຜິດ. ສິນທະນາກັນວ່າເປັນຫຍັງນາທານຈຶ່ງໃຫ້ຄຳຕອບໄວຢ່າງນີ້? ໃຫ້ພິຈາລະນາເຖິງຄຳຕອບຂອງນາທານ ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງດາວິດໃນການສ້າງພຣະວິຫານ. ຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອຈະໄດ້ສິນທະນາກັນ:
 - ມີອັນໃດທີ່ທ່ານຢາກເຮັດເພື່ອພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນການເຫັນແກ່ຕົວ?
 - ທ່ານເຄີຍໄດ້ຮັບຄຳບອກກ່າວຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດບໍ່?
- ສິນທະນາກັນເຖິງເຮື່ອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງມີແຜນການຂອງຕົນເອງ ແລະຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຫັນດີ ຫລືສແວງຫາແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າແລະຍອມເຮັດຕາມແຜນການດ້ວຍການເຊື່ອຟັງ. ໃຫ້ຄິດເຖິງຜົນທີ່ຈະຕາມມາ.
- ເອີ້ນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 2 ຊມອ 7:4-17 ອອກສຽງດັງ. ຕັ້ງຄຳຖາມເພື່ອສິນທະນາກັນ:
 - ວິທີໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ກ່າວໝູນໃຈຄົນອື່ນ?
 - ທ່ານຈະຕອບຕໍ່ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດໃນຊີວິດ?
- ບອກຄົນນຶ່ງອ່ານ 2 ຊມອ 7:18-29 ອອກສຽງດັງ. ຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ທ່ານໄດ້ພົບເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດໄວ້ວາງໃຈເຊື່ອໄດ້ແນວໃດ?
 - ຍາມໃດທ່ານໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງພຣະເຈົ້າເຮັດຕໍ່ທ່ານ ດີເກີນຄວາມນິກຄິດຂອງທ່ານ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ໄດ້ຊັບຊະນະຢ່າງພູມໃຈ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 2 ຊາມູເອນ 8
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** 2 ຊາມູເອນ 8
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນແກ່ດາວິດດ້ານກຳລັງທະຫານ ແລະຮາຊອາຈັກຢ່າງອຸດົມສົມບູນ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ມັນເປັນການທົດລອງບໍ່ໃນເມື່ອໄດ້ຊັບຊະນະແລ້ວຢາກອ້າງວ່າຕົນເອງເປັນຄົນແກ່ງ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອກວດເບິ່ງນິສັຍໃຈຄໍຂອງຕົນເອງເມື່ອໄດ້ຮັບຊັບຊະນະວ່າຈະເປັນຄົນຊະນິດໃດແທ້.

ຄຳນຳ

2 ຊມອ 8 ໄດ້ເວົ້າເຖິງດາວິດໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນການເອົາຊະນະຕໍ່ພວກສັດຕູ ແລະເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມສ້າງຮາຊອານາຈັກໃຫ້ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ. ບົດ 10 ໄດ້ກ່າວເຖິງເຮືອງເຮັດສິງຄາມຕໍ່ສູ້ພວກອາມາເລກ ແລະພວກພັນທະມິດຂອງພວກເຂົາຄືພວກອາຣາມຽນແມ່ນພວກໂຈດານຽນ, ຊີຣຽນໃນທຸກມື້ນີ້. ການທີ່ເອົາຊະນະພວກອາໂມນຽນໄດ້ຈົດໄວ້ໃນ 2 ຊມອ 12:26-31. ສິງຄາມກັບພວກອາໂມນຽນໃນ 2 ຊມອ 10 ໄດ້ເປັນຈຸດສຳຄັນເບື້ອງຫລັງເຖິງດາວິດກັບເບດເຊບາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານຕໍ່ມາໃນບົດ 11-12.

ບົດ 5-8 ໄດ້ບອກເຖິງດາວິດໄດ້ປົກຄອງທົ່ວປະເທດອິສຣາເອນ. ບົດດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງດີທີ່ດາວິດເປັນກະສັດປົກຄອງ ເລີ່ມຕົ້ນຖືກສະຖາປະນາເປັນກະສັດ (5:1-5), ຍຶດເອົາກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຕັ້ງໃຫ້ເປັນເມືອງເອກ (5:6-16) ຂັບໄລ່ພວກຟິລິສຕິນ ແລະເຮັດໃຫ້ຊາຍແດນໝັ້ນຄົງ. ບົດທີ 6 ພວກເຮົາເຫັນວ່າດາວິດໄດ້ນຳເອົາທິບພຣະສັນຍາມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ບົດ 7 ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບດາວິດວ່າອານາຈັກຂອງເພິ່ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຄົງຕະຫລອດໄປ (7:16). ບົດ 8 ໄດ້ກ່າວເຖິງດາວິດໄດ້ເອົາຊະນະຕໍ່ພວກສັດຕູທັງຫລາຍ ແລະມີກອງທະຫານໃຫຍ່ຢ່າງມີອຳນາດ ພ້ອມມີເສຖກິດດີໃນອານາຈັກຈາກປະເທດອີຢິບແລະເມືອງເມໂຊໂປຕາເມັງ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ນຳເອົາໝາກປຶ້ງປອງມາໃຫ້ຫ້ອງພ້ອມດ້ວຍກະຊວຍ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາໝາກປຶ້ງປອງໃສ່ໃນກະຊວຍແລະເບົ້າ ໃຫ້ໝາກປຶ້ງປອງຕົກອອກໄປ ແລະສິນທະນາຈາກຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ກຳລັງຂອງມະນຸດ ຫລືກຳລັງຂອງທັມມະຊາດອັນໃດແຂງກວ່າກັນ?
 - ກຳລັງຂອງມະນຸດ ແລະກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າອັນໃດແຂງແຮງກວ່າກັນ?
 - ທ່ານຈະເອົາຊະນະຕໍ່ສິ່ງໃນໂລກໄດ້ຢ່າງໃດ?
2. ກ່າວວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຖິງຊັບຊະນະຂອງດາວິດຍ້ອນພັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະພອນຕ່າງໆທີ່ຕາມມາ. ແມ່ນຫຍັງເປັນການທ້າທາຍໃນຊີວິດ ແລະທ່ານໄດ້ເພິ່ງພາອາສັຍອັນໃດ ຫລືຜູ້ໃດເພື່ອເອົາຊະນະກັບສິ່ງນີ້ໄດ້?
 3. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າພວກເຮົາມີຄວາມຕ້ອງປະສົງຢາກໃຫ້ອ້ອນວອນເພື່ອອັນໃດກັບສິ່ງພວກເຂົາພົບໃນຊີວິດເພື່ອພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະດ້ວຍພັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ?
 4. ເອີ້ນໃຫ້ມີຄົນສັກອ່ານອອກສຽງດັງ 2 ຊມອ 8:1-6. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປະທານຄວາມສຳເຣັດໃຫ້ດາວິດທຸກບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄປ. ຕັ້ງຄຳຖາມເພື່ອສົນທະນາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ອັນໃດທ່ານຄິດວ່າເປັນຄວາມສຳເຣັດໃນຊີວິດ?
 - ໃນເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບຜົນສຳເຣັດ ທ່ານໄດ້ໃຫ້ກຽດໃຜແດ່? ຕົນເອງ, ຄົນອື່ນ, ຫລືພຣະເຈົ້າ?
 5. ຂໍໃຫ້ມີຄົນສັກອ່ານອອກສຽງດັງ 2 ຊມອ 8:7-14. ຖາມວ່າໃນເມື່ອໄດ້ຊະນະເປັນປະຈຳ ການເພິ່ງພຣະເຈົ້ານຳພາເປັນແນວໃດ?
 - ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໃຫ້ມີຊັບຊະນະແລະຄວາມຮັ່ງມີແນວໃດ?
 - ພຣະພອນທີ່ຕາມມາເພາະທ່ານໄດ້ເຊື່ອພັ້ງພຣະເຈົ້າເປັນແນວໃດ?
 6. ໃຫ້ຄົນອ່ານອອກສຽງດັງ 2 ຊມອ 8:15-18.
 - ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຳເປັນມອບວຽກໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດນຳ?
 - ມີຫຍັງບໍ່ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ເອົາໄວ້ເພື່ອຈະເອົາຊະນະຈາກສິ່ງໃນໂລກນີ້?
 7. ອ່ານເອເຟໂຊ 6:10-17 ອອກສຽງດັງ. ບອກສະມາຊິກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດ ແຕ່ຕໍ່ສູ້ດ້ານຈິດວິນຍານ. ໃຫ້ພວກເຮົາສວມຍຸດທະພັນຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພາເພື່ອພວກເຮົາຈະເອົາຊະນະໄດ້.

ຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 6
ຕົ້ນທາງແລະການຄາຕະກັມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 2: 11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ຊາມູເອນ 2: 11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກະສັດດາວິດເລືອກເຮັດຕາມຕົ້ນທາງທີ່ຜິດພາດ, ຫລອກ ແລະນຳສູ່ການຄາຕະກັມ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດເວລາຖືກທົດລອງຈາກຕົ້ນທາງ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດເມື່ອຖືກລ້ຽງຈາກຕົ້ນທາງ.

ອ່ານລວບ: ກະສັດດາວິດ ຖືກທົດລອງດ້ວຍການຍອມໃຫ້ຄວາມມີຕົ້ນທາງເພດກັບນາງບັດເຊບາ. ການກະທຳທີ່ລາວເລືອກນຳໄປສູ່ການສັງຫານ ພ້ອມດ້ວຍຜົນຮັບຕິດຕາມມາຫລາຍປະການ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຢາຍເຈ້ງໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ລະໃບ; ຫຼຸ້ນໃຈໃຫ້ຂຽນວ່າ: ກະຮຸນາອະທິຖານເພື່ອຂ້ອງແດ່ໃນອາທິດນີ້ ເພາະຂ້ອຍຖືກການທົດລອງ ເຮືອງ.....
2. ອະທິບາຍວ່າທ່ານຈະບໍ່ເກັບເອົາກະດາດເຈ້ງຄືນ. ຫຼຸ້ນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ເອົາກະດາດທີ່ຂຽນແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ໝູ່ຄຣິສຕຽນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ເພື່ອໃຫ້ເພິ່ນອະທິຖານເພື່ອຈົນເຖິງອາທິດໜ້າ.
3. ເວົ້າວ່າ: ຈຸດສຳຄັນບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມບາບຂອງດາວິດທີ່ເຮັດກັບບັດເຊບາ ແລະການຢູ່ໂດດດ່ຽວເປັນຈຸດອ່ອນຂອງເພິ່ນ. ສິນທະນາເຮືອງຄວາມສຳຄັນຂອງການສັມພັນກັບຄຣິສຕຽນຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລແລະອະທິຖານຫຼຸ້ນໃຈເມື່ອເວລາຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 11:1-5. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍອະທິບາຍສິ່ງໃນວັກນີ້. ສິນທະນາເຮືອງຈຸດອ່ອນຂອງດາວິດເວລາເພິ່ນຢູ່ໃນວັງ ແລະບໍ່ອອກໄປຕີເສິກກັບທະຫານ. ເວົ້າວ່າ: ມີຫຍັງຢູ່ໃນໃຈຂອງດາວິດເວລາລາວເຫັນນາງບັດເຊບາ ແລະເປີດໂອກາດໃຫ້ເນື້ອໜັງມີອຳນາດເໜືອກວ່າການ

ຖວາຍຕົວໃຫ້ພຣະເຈົ້າ. ເນັ້ນໃສ່ການ "ຈະເອົາ" ບັດເຊບາຂອງດາວິດ, ເໝືອນຊາມູເອນໄດ້ເຕືອນ
ປະຊາຊົນໄວ້ກ່ອນແລ້ວ (1 ຊມອ 8: 11-13).

5. ໃຫ້ອາສາສັກຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 11: 6-13 ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍອະທິບາຍສິ່ງໃນວັກນີ້.
ສົນທະນາວິທີດາວິດພາຍາຍາມປົກປັດຄວາມບາບທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ. ປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງ ລະ
ຫວ່າງການຫັກຫລັງຂອງດາວິດ ແລະຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງອູຣິຢາ. ປຽບທຽບການວາງແຜນຂ້າອູ
ຣິຢາຂອງດາວິດ ກັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງກາອິນກັບນ້ອງ (ປຖກ 4:7). ເວົ້າເຣື່ອງວ່າເປັນທັງໝົດ
ເຮົາມັກຈະປົກປັດຄວາມຜິດແລະປ້ອງກັນຄົນອື່ນບໍ່ໃຫ້ເຫັນຄວາມບົກພ່ອງຂອງເຮົາ.
6. ໃຫ້ອາສາສັກຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 11:14-27 ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍອະທິບາຍສິ່ງໃນວັກນີ້. ເວົ້າ
ເຣື່ອງເຫດຮ້າຍທີ່ເກີດກັບອູຣິຢາ. ແມ່ນວ່າອູຣິອາຈະສັດຊີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຕໍ່ກະສັດດາວິດ, ແລະຕໍ່
ເພື່ອນທະຫານ, ລາວກໍໄດ້ເສັຍຊີວິດ. ວິຈັຍເບິ່ງນ້ຳໜັກຂອງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 27). ພິ
ຈາຣະນາເບິ່ງວ່າພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍໃຈວິທີໃດ ປະເມີນເບິ່ງຜົນຮ້າຍຂອງຄວາມຜິດບາບ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເບິ່ງຄຳປະກາດຂອງເປໂຕທີ່ວ່າ "ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເລືອກໜ້າຜູ້ໃດ. ແຕ່ໃນທຸກຊາດຜູ້ໃດທີ່ຢາກເກາງພຣະ
ອົງແລະປະຕິບັດຖືກຕາມສິນທັມກໍເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງ (ກຈກ 10: 34-35). ໃຊ້ເວລາສົນ
ທະນາ.
8. ເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດຖືກການທົດລອງ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍອມແພ້ຕໍ່ການທົດ
ລອງນັ້ນ. ສົນທະນາຄວາມໝາຍຂອງ ພຣະທັມ 1 ໂກຣິນໂທ 10:13 "ບໍ່ມີການທົດລອງອັນໃດເກີດ
ຂຶ້ນນອກຈາກການທົດລອງທີ່ເຄີຍເກີດກັບມະນຸດທົ່ວໄປ ພຣະເຈົ້າຊົງທຽງທັມພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຍອມ
ໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກທົດລອງເກີນກວ່າເຈົ້າຈະທົນໄດ້ແລະເມື່ອຊົງທົດລອງເຈົ້ານັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດ
ໃຫ້ເຈົ້າມີທາງຫລີກໜີໄປໄດ້ດ້ວຍ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະສາມາດທົນໄດ້."
9. ບົດຫ້ອງຮຽນໂດຍເຕືອນນັກຮຽນເຣື່ອງກະດາດເຈັ້ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຕອນແລກທີ່ເຂົ້າມາຫ້ອງ
ນັ້ນ; ໝູນໃຈໃຫ້ທຸກຄົນຂຽນລົງເຈັ້ງ ນັ້ນຖ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຂຽນ. ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນແບ່ງປັນປະສົບການ
ເຣື່ອງການທົດລອງ ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະຄຣິດ. ອະທິຖານປົດເພື່ອນັກຮຽນທຸກໆຄົນໃນຂະ
ນະທີ່ຈະເລີ້ມຕົ້ນອາທິດໃໝ່ ແລະຈະປະສົບກັບການທົດລອງໃນຊີວິດ.

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ຊາຍຄົນນັ້ນຄືທ່ານເອງ!

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 12: 1-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ຊາມູເອນ 12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ນາທານໃຊ້ເຮືອງອຸປະກອນເພື່ອເຕືອນຄວາມຜິດບາບຂອງດາວິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າເຕືອນຄວາມຜິດບາບຂອງຂ້ອງວິທີໃດ ແລະຂ້ອງຕອບພຣະອົງຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອພິສູດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເຕືອນຄວາມຜິດບາບຂອງຂ້ອງວິທີໃດ ແລະຂ້ອງຕອບພຣະອົງຢ່າງໃດ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ນາທານເພື່ອໄປເຕືອນດາວິດເຖິງຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ. ດາວິດໄດ້ຕອບຄຳເຕືອນຢ່າງຖືກຕ້ອງໂດຍການສາລະພາບແລະການກັບໃຈ, ແຕ່ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຜົນກັມທີ່ຕິດຕາມມາເພາະຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມື້ຮຽນ, ຂຽນຊື່ຄົນດັງໃສ່ເຈ້ງຂນາດ 4 ຄູນ 6 ໄວ້ຫລາຍໆຊື່ (ນັກການເມືອງ, ນັກສະແດງ, ນັກຮ້ອງ, ຕ່າງໄປ). ຕຽມນັກຮຽນບາງຄົນໄວ້ເພື່ອສະແດງທ່າທີ ຫລືຄຳເວົ້າຂອງບຸກຄົນນັ້ນໆ ແລ້ວໃຫ້ຄົນອື່ນໆບອກໃຫ້ຖືກຕ້ອງວ່າແມ່ນທ່າທີ ຫລືຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ໃດ. ຫລັງຈາກນັ້ນສົນທະນາຄຳຖາມນີ້:
 - ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຍາກໃນການທີ່ຈະຮູ້ແນ່ນອນວ່າແມ່ນຜູ້ໃດແທ້ຈາກທ່າທີ ຫລືຄຳເວົ້າເທົ່ານັ້ນ?
 - ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໆງ່າຍຂຶ້ນ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຮູ້ຄົນນັ້ນໆຍາກຂຶ້ນ?
2. ເວົ້າວ່າ, ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ນາທານໃຊ້ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າດາວິດເປັນຜູ້ເຮັດຜິດບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ປະເທດຊາດ. ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຕືອນພວກເຮົາເວລາພວກເຮົາເຮັດຜິດພຣະສັນຍາ ແລະເຮົາຮຽນຮູ້ວິທີຕອບຄຳເຕືອນເວລາຄວາມຜິດບາບຖືກເປີດເຜີຍ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 12: 1-6 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍອະທິບາຍ; ເວົ້າເຖິງວິທີທີ່ນາທານໄດ້ໃຊ້ເພື່ອນຳດາວິດສູ່ການກັບໃຈໃໝ່. ພິສູດເບິ່ງເຮືອງທີ່ນາທານໄດ້ໃຊ້ ແລະເຫດການໃນບົດຮຽນບົດກ່ອນນີ້. ເບິ່ງດາວິດແລະການຕັດສິນຂອງເພິ່ນ ກ່ອນທີ່ນາທານຈະເປີດເຜີຍຄວາມຈິງ.

ສິນທະນາ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາມັກເຫັນຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນອື່ນວ່າຮ້າຍແຮງກວ່າຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາ. ສິນທະນາຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ທ່ານມີເພື່ອນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າໃຫ້ເຕືອນທ່ານເວລາເຮັດຜິດບາບບໍ່?
 - ທ່ານເຄີຍຖືກເຕືອນເວລາເຮັດຜິດບາບບໍ່? ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ທ່ານໄດ້ຕອບວິທີໃດ?
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 12: 7-9 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອອະທິບາຍ. ສິນທະນາການປຽບດາວິດໃສ່ຄົນຮຸ່ງມີໃນເລື່ອງຂອງນາທານ. ເນັ້ນວ່າ ດາວິດລັກເອົານາງບັດເຊບາທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ແລ້ວໃຊ້ວິທີຂ້າອູຣິຢາ ຜູ້ເປັນຜົວຂອງນາງ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາເຮັດບາງຢ່າງໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງຜົນຮ້າຍທີ່ຈະຕິດຕາມມາ. ເວົ້າເຖິງນ້ຳໜັກຂອງຂໍ້ 9 ທີ່ວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ?" ສິນທະນາຄຳຖາມຈາກພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.
- ພຣະເຈົ້າເຄີຍໃຊ້ທ່ານເຕືອນຄົນອື່ນກ່ຽວກັບຄວາມບາບຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່? ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ພວກເຂົາເຈົ້າຕອບທ່ານແນວໃດ?
 - ທ່ານເຄີຍຖືກຄວາມລຳບາກເປັນເວລາດົນນານເພາະຄວາມຜິດບາບບໍ່ ເຖິງວ່າຄວາມບາບນັ້ນໄດ້ຮັບການອະພິຍາຍແລ້ວ?
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 12: 10-23 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍອະທິບາຍ. ເວົ້າເລື່ອງວິທີທີ່ຄວາມຜິດບາບຂອງດາວິດໄດ້ນຳຜົນຮ້າຍມາສູ່ຄອບຄົວ, ເບິ່ງຂໍ້ 10. ສິນທະນາເລື່ອງການອະພິຍາຍ ແລະຜົນຮ້າຍຂອງການເຮັດຜິດບາບ. ເບິ່ງຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງດາວິດຕໍ່ລູກທີ່ກຳລັງປ່ວຍ ແລະການປະພຶດຂອງເພິ່ນຫລັງຈາກເດັກໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ໃຫ້ໂອກາດສິນທະນາເລື່ອງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະການເສັຍຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຮັກ. ສິນທະນາຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
- ທ່ານຫລີຄົນໃກ້ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການກ່ຽວກັບຄວາມທຸກລຳບາກ ເພາະການຕາຍຂອງເດັກບໍ່? ທ່ານສູ້ທົນວິທີໃດ? ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນມາຈາກໃສ?
 - ຫລັງຈາກການເສັຍຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຮັກ, ມີພຣະຄຳຂໍ້ໃດທີ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນແລະໃຫ້ຄວາມຫວັງ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ສິນທະນາ ຫລືປຽບທຽບລະຫວ່າງການຖືກພິພາກສາ ແລະຄວາມອັບອາຍ ວ່າສິ່ງໃດມີຜົນກະທົບຫລາຍກວ່າກັນ. ຖ້າໃຫ້ເລືອກ ທ່ານຈະເລືອກການຖືກພິພາກສາ ຫລືຄວາມອັບອາຍ? ອະທິບາຍ.
7. ກັບມາເວົ້າເຖິງຂໍ້ 1 ຕອນເລີ້ມການຮຽນ. ເວົ້າວ່າ: ແທ່ນທີ່ຈະປົກປິດຄວາມຜິດເໝືອນດາວິດ, ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມໃຊ້ຊີວິດຢ່າງສັດຊື່. ພວກເຮົາຄວນຫລີກການເຮັດຄືຄົນອື່ນ ຫລືຮຽນແບບຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນຜິດຄົນບາບ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນເພາະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ປົດການສຶກສາພຣະຄຳໂດຍການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບການຊົງອະພິຍາຍຄວາມຜິດບາບ ແລະມອບຊີວິດເພື່ອການດຳເນີນຊີວິດໃນທາງຊອບທັມ ໂດຍພ້ອມທີ່ຈະກັບໃຈໃໝ່ ຖ້າຜິດພາດໄປ.

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ຕັນຫາ ແລະຄາຕະກັມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 13: 1-33

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ຊາມູເອນ 13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄອບຄົວຂອງດາວິດແຕກເພາະການຂົ່ມຂືນ, ການຄາຕະກັມ, ແລະການບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວແຕກ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອປ້ອງກັນແລະດູແລຄອບຄົວຂອງຂອງ.

ອ່ານລວບ: ອຳໂນນລູກຊາຍຂອງດາວິດພຍາຍາມເຮັດຕາມຕັນຫາ ແທນທີ່ຈະຫລີກການທົດລອງ. ຫລັງຈາກອຳໂນນຂົ່ມຂືນນ້ອງສາວຈາກຄົນລະແມ່, ອັບຊາໂລມອ້າຍຂອງນາງເກັບຄວາມຄຽດໄວ້ໃນໃຈ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ຂ້າອຳໂນນເພື່ອແກ້ແຄ້ນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ້ມຫ້ອງຮຽນໂດຍການເວົ້າເຮືອງຄວາມວຸ້ນວາຍໃນຄອບຄົວ ທີ່ທ່ານໄດ້ອ່ານ ຫລືເຫັນໃນຂ່າວ. ເວົ້າວ່າ: ຄວາມວຸ້ນວາຍໃນຄອບຄົວບໍ່ແມ່ນເຮືອງໃໝ່ສະເພາະສັມພວກເຮົາ; ຄອບຄົວຂອງກະສັດດາວິດໄດ້ມີປະສົບການເຮືອງຄວາມວຸ້ນວາຍຕໍ່ເນື່ອງ ຈົນມີການຂ້າກັນເອງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສາມກຸ່ມ ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 13: 1-33. ບອກແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ບັນທຶກເຫດການຕ່າງໆ ທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະສັບສົນພາຍໃນຄອບຄົວຂອງດາວິດ ແລະສົນທະນາການຕອບ ຫລືທ່າທິຂອງດາວິດຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
3. ຂໍອາສາສັມັກທຳຄົນເພື່ອສະແດງທ່າປະກອບຂອງກະສັດດາວິດ, ອຳໂນນ, ອັບຊາໂລມ, ນາງຕາມາ, ແລະທີ່ປຶກສາຂອງຄອບຄົວ. ວາງສາກລະຄອນ: ດາວິດພາລູກງາມາທາທີ່ປຶກສາຂອງຄອບຄົວຫລັງຈາກທີ່ອຳໂນນ ໄດ້ຂົ່ມຂືນສຳເລັດນາງຕາມາ ແລະການວາງແຜນແກ້ແຄ້ນຂອງອັບຊາໂລມ.
4. ຕຽມຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ທີ່ປຶກສາຄອບຄົວ ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຖາມດາວິດແລະລູກງາມຂອງເພິ່ນ:

- ມີຫຍັງບໍ່ທີ່ໜ້າເປັນຫວ່າງໃນຄອບຄົວ?
 - ທ່ານຄິດວ່າຕົວເອງມີສ່ວນແນວໃດ?
 - ທ່ານຢາກເຫັນການປ່ຽນແປງແນວໃດໃນຄອບຄົວ?
 - ທຸກຄົນເຫັນພ້ອມບໍ່ວ່າຄອບຄົວຈະຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງ?
 - ອະທິບາຍຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະສິ່ງທີ່ທ່ານຈະເຮັດ?
 - ຈະເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສັມພັນດີຂຶ້ນ?
 - (ເວົ້າກັບ ດາວິດ) ໃນຖານະຜູ້ເປັນພໍ່, ທ່ານຕ້ອງການເຫັນຫຍັງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງລູກກຸງ?
 - ທ່ານໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່ແລ້ວ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ? ສິ່ງນັ້ນໄດ້ຊ່ວຍບໍ່?
 - ທ່ານພ້ອມທີ່ຈະເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອໃຫ້ທຸກຢ່າງດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ?
5. ໃຊ້ເວລາເພື່ອທົບທວນເບິ່ງເຫດການຈາກການສະແດງເຮືອງນີ້. ຖາມ: ຜູ້ໃດສະແດງໄດ້ດີ ແລະເປັນຕາໜ້າເຊື່ອທີ່ສຸດ? ໃຫ້ຕົວສະແດງອອກຄວາມຄິດເຫັນ ໃນການຕອບຄຳຖາມທີ່ຜ່ານມາ?
6. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນກັບໄປນັ່ງຕາມບົກຕີ ແລະສົນທະນາກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຄອບຄົວຂອງດາວິດ; ເບິ່ງການປະພຶດແລະຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ສົນທະນາວິທີທີ່ດາວິດແລະລູກກຸງຂອງເພິ່ນຕອບຮັບຕໍ່ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ສົນທະນາ ແລະຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ຫລັງຈາກນັ້ນຖາມ: ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວແຕກຫັກ? ສົນທະນາວິທີທີ່ພໍ່ແມ່ຄຣິສຕຽນສາມາດເບິ່ງການປະພຶດຂອງລູກກຸງ ແລະເຂົ້າໃຈສະພາບການ ແລ້ວຫາວິທີແກ້ໄຂຫລືປ້ອງກັນ ກ່ອນທີ່ສິ່ງຮ້າຍແຮງຈະເກີດຂຶ້ນ.
8. ຖາມເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈາກບົດຮຽນນີ້; ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະຄຳ.

ສິດ

ແນະນຳຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ລູກຊາຍກະບົດພໍ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 15: 1-30

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ຊາມູເອນ 15:1-30

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອັບຊາໂລມໂຄ່ນລື້ມບັນລັງດາວິດຜູ້ເປັນພໍ່ໂດຍການກະບົດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອຍກະບົດຕໍ່ຄອບຄົວເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອສຳຮວດເບິ່ງຈຸດປະສົງຂອງຂ້ອຍ ໃນຄວາມສັມພັນກັບຄອບຄົວ.

ອ່ານລວບ: ອັບຊາໂລມຕັດສິນໃຈວ່າເວລາຄອງບັນລັງຂອງພໍ່ລາວໝົດແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງໃຊ້ແຜນການກະບົດຈະລັກເອົາບັນລັງຂອງດາວິດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນເວລາຮຽນ, ພິມຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດາດເຈັ້ງໂຕໃຫຍ່ສົມຄວນໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານໄດ້: ຄອບຄົວ, ທໍຣະຍົດ, ກະບົດ, ຫລອກ, ຄວາມລົບ, ຄວາມສັມພັນ, ບໍ່ສັດຊື່, ໄວ້ວາງໃຈໄດ້, ລວງ, ບໍ່ໃຫ້ກຽດ, ຄວາມບາດໝາງ.
2. ເລີ້ມຫ້ອງຮຽນຂໍໃຫ້ອາສາສັກສອງຄົນເປັນຜູ້ບັນທຶກ. ອະທິບາຍເກມ: ຂະນະທີ່ທ່ານຍົກກະດາດທີ່ໄດ້ພິມໄວ້ແລ້ວນັ້ນຂຶ້ນ ໃຫ້ພວກນັກຮຽນຮ້ອງອອກສຽງ ສິ່ງທີ່ເຂົາກຳລັງຄິດຢູ່ (ຕົວຢ່າງ: ທໍຣະຍົດ, ສຽດສີ, ໃຊ້ເລັຫລ່ຽມ, ຊົ່ວຊ້າ...). ພວກຜູ້ຈົດບັນທຶກຈະຂຽນທຸກໆຄຳທີ່ຄົນຮ້ອງອອກມາ. ເວລາເກມຈົບລົງ, ໃຫ້ຜູ້ບັນທຶກຈະອ່ານຄຳຄົນທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັບຄຳເວົ້າທີ່ພິມຢູ່ກະດາດເຈັ້ງແລ້ວນັ້ນ.
3. ສົນທະນາຄຳເວົ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທໍຣະຍົດໃນຄອບຄົວ, ພ້ອມກັບເບິ່ງວິທີແລະເຫດຜົນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ. ອາສາສັກຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ແບ່ງປັນເຮືອງການທໍຣະຍົດ ຫລືຄວາມບາດໝາງໃນຄອບຄົວທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ ຫລືປະສົບມາ. ແນະນຳບົດຮຽນໂດຍສົນທະນາກ່ຽວກັບປະສົບການຂອງດາວິດຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະຜົນຮ້າຍທີ່ມີຕໍ່ຮາຊອານາຈັກຂອງເພີ່ນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນທຶກກຸ່ມ, ກຸ່ມນ້ອຍຫລືໃຫຍ່ບໍ່ສຳຄັນ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົານຶ່ງພາກຂອງບົດຮຽນ: ຜູ້ໃດຄວນເປັນກະສັດ? (2 ຊມອ 15:1-6); ເປັນເວລາເກັບກ່ຽວ (2 ຊມອ 15:7-12), ແລະຕ່ຽງໄປ.

ໃຫ້ເວລານັກຮຽນອ່ານແລະສຶກສາບົດຮຽນແຕ່ລະພາກຂອງໃຜລາວ. ສຸດທ້າຍ: ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສລຸບຕາມທີ່ໄດ້ສຶກສາແລະສົນທະນາກັນແລ້ວພາຍໃນກຸ່ມຂອງຕົນໃຫ້ທຸກຄົນຟັງນຳ.

5. ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມບາດໝາງລະຫວ່າງ ດາວິດແລະ ອັບຊາໂລມ. ຖາມ: ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະປ້ອງກັນບັນຫານັ້ນ. ສະຖານະການບໍ່ດີໃນຄອບຄົວເປັນຜົນຮ້າຍສຳລັບການເປັນຜູ້ນຳປະເທດຊາດຂອງດາວິດວິທີໃດ? ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ທຸກຄົນຈະສາມາດແຍກຄວາມຮູ້ສຶກສ່ວນຕົວອອກຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນໜ້າທີ່ຂອງຕົນ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ເວົ້າວ່າ: ມັນເປັນການງ່າຍສຳລັບຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນີ້ທີ່ຈະພິພາກສາຄວາມຈຸ້ນວາຍພາຍໃນຄອບຄົວຂອງດາວິດ. ຖາມວ່າ: ຄອບຄົວໃນສັມຍນີ້ສາມາດທີ່ຈະຖືກບັນຫາໃນທຳນອງດຽວກັນບໍ່? ເບິ່ງ "ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ," ສົນທະນາວິທີທີ່ຄົນໃນຄອບຄົວມັກຈະສື່ໂກງ ຫລືຫັກຫລັງກັນ. ສົນທະນາວິທີທີ່ຄວາມເຫັນທາງສາມາດເກີດຂຶ້ນໃນຄອບຄົວ. ຖາມວ່າ: ຄຣິສຕຽນຈະຕອບຄືນໃນຄອບຄົວແລະໝູນໃຈໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນດີຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມເຫັນທາງໄດ້ວິທີໃດ?
7. ສົນທະນາເຖິງພາກສ່ວນຂອງຄວາມເຊື່ອສຳລັບຄວາມສັມພັນໃນຄອບຄົວ. ຈົບການສຶກສາພຣະຄຳໂດຍແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນໄປສົນທະນາຄຳຖາມຂໍ້ທີ 4 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ, ຈົບລົງດ້ວຍການອະທິຖານຮ່ວມກັນ. ໝູນໃຈແຕ່ລະຄົນອະທິຖານຂໍພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຮິດເດດໃນການຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃນການປົ່ວປົວແລະການຄືນດີກັນ ໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ສຄ

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ສາບແຊງ ແລະຫລອກລວງ

ຂໍ້ພຣະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄັມພິ: 2 ຊາມູເອນ 16

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດາວິດຖືກເຍາະເຍີ້ຍ ແລະຫລອກລວງ, ຂະນະທີ່ລູກຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງຄວາມອັບອາຍດ້ວຍການປະພຶດທີ່ຊົ່ວຊ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຈະຕອບການຖືກເຍາະເຍີ້ຍ ຫລືການຖືກຫລອກລວງວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຕຽມວິທີທີ່ຈະຕອບຮັບການເຍາະເຍີ້ຍ ແລະການຫລອກລວງດ້ວຍພຣະຄຸນແລະການຫ້າມຕົວເອງ.

ອ່ານລວບ: ດາວິດແລະຄອບຄົວໄດ້ຜ່າຍໜີການກໍ່ກະບົດຂອງອັບຊາໂລມ ເພາະມີຜູ້ຈັງຮັກພັກດີໄດ້ມາລາຍງານໃຫ້ຮູ້; ບາງຄົນໄດ້ຕອບຮັບເຫດການນີ້ດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ ໃນຂະນະທີ່ອັບຊາໂລມໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຫລວງທີ່ພໍ່ລາວເຄີຍຢູ່.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

- ກ່ອນມື້ຮຽນບົດຮຽນນີ້ໃຫ້ພິມຄວາມຕົວະຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ເຈ້ງໄວ້ ເພື່ອຈະຢາຍໃຫ້ນັກຮຽນ:
 - ປະທານາທິບໍດີ ນິກສັນປະຕິເສດວ່າບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບເຮືອງວາເຕີເກດ (Watergate).
 - ນັກລອຍນ້ຳຄົນອະເມຣິກັນຊື່ ຣິແອນ ລອກ ອ້າງວ່າຕົນເອງຖືກບຸ້ນຕອນໄປແຂ່ງກິລາໂອລິມປິກປີ 2016 ທີ່ປະເທດບຣາຊິນ.
 - ນັກແຕ້ມຮູບຊື່ ມາກ ແລນດິສ ກ່າຍຮູບຂອງຄົນອື່ນແລ້ວນຳໄປຂາຍໃຫ້ທໍ່ພິພິທະພັນໂດຍອ້າງວ່າເປັນຕົ້ນສະບັບ ເປັນເວລາສາມສັຕວັດ ຫລາຍຄົນເຊື່ອຖືລາວວ່າເປັນຄຸນພໍ່ນັກບຸນ.
 - ນັກຫລິ້ນໃນທີມບອນຂອງ Chicago White Sox ແປດຄົນຮັບສິນບົນແລ້ວຍອມເສັງຊັຍໃຫ້ທີມ Cincinnati Reds ໃນການແຂ່ງ World Series ປີ 1919.
 - ຈາກປີ 1919 ເຖິງປີ 1920, ຄົນເຊື່ອຊາດອິຕາລີຊື່ ຊານ ປອນສີ ມີລາຍໄດ້ເຖິງຈຳນວນ 250, 000 ໂດລາຕໍ່ວັນ ດ້ວຍການຕົວະເອົາເງິນນັກລົງທຶນ ເຮືອງຄຽບອນທາງໄປສະນີ.

- ໃນປີ 1912, ຊານ ເດີສັນ ແລະ ນັກທໍຣະນີວິທະຍາຊື່ ອາເຕີ ສມິດ ວູດວອດ ພາກັນຕົວະ ຊາວໂລກວ່າໄດ້ຄົ້ນພົບ Piltown Man ຊຶ່ງເປັນຜູ້ເຊື່ອມຕໍ່ຄວາມຮູ້ເຮືອງຄວາມເປັນມາ ຂອງມະນຸດ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດກໍເປັນພຽງກະດູກຄາງກະໂຕທີ່ມີແຂ້ວຕິດຢູ່ກັບກະໂຫລກຫົວຄົນ.
 - ບໍລິສັດສ້າງເຮືອ ໄວສຕາ ອ້າງວ່າເຮືອ ໂຕຕານິກຈະບໍ່ມີທາງຫລົ້ມໄດ້ ເຖິງວ່າການສ້າງເຮືອ ນີ້ຈະຖືກຕາມມາຕາຖານຂອງການສ້າງເຮືອໃນສະໄໝນັ້ນກໍຕາມ.
 - ນັກແຂ່ງຮີດຖີບຜູ້ຊະນະເຈັດປີຕໍ່ເນື່ອງທີ່ປະເທດຝຣັ່ງເສດຊີ ແລນ ອາມສຕອງ ອ້າງວ່າບໍ່ ເຄີຍໃຊ້ຢາເສບຕິດ; ແຕ່ໃນທີ່ສຸດເມື່ອປີ 2013 ລາວໄດ້ສາລະພາບວ່າຕົວເອງເຄີຍໂກງ.
 - ສິລປິນສັຕວັດທີ່ຊາວເອດຊີ ຮານ ແວນ ມິກິເຣັນ ໄດ້ຕົວະເອົາເງິນຄົນຫລາຍໆລ້ານໂດລາ ໂດຍການເອົາຮູບແຕ້ມໃໝ່ໆອົບໃສ່ໃນເຕົາໃຫ້ເປັນຄືຮູບແຕ້ມທີ່ເກົ່າແກ່.
2. ຢາຍເຈັງເຮືອງຕົວະທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ນັກຮຽນ; ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຄວາມຕົວະຜູ້ລະຂໍ້ ເພື່ອທຸກຄົນຈະ ໄດ້ຍິນ. ບອກນັກຮຽນໃຫ້ຈັດລຳດັບຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການຕົວະທີ່ເຫັນໃນເຈັງ. ສິນທະນາເຖິງ ເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງການຕົວະທີ່ໄດ້ລຳດັບທີ່ນັ້ນ ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັບການຕົວະອື່ນໆ.
 3. ສິນທະນາເຮືອງການຕົວະ; ຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງມັກຕົວະ? ມີການຕົວະປະເພດໃດທີ່ພວກ ເຮົາໄດ້ຍິນເລື້ອຍໆ ຢູ່ໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນ?
 4. ແນະນຳບົດຮຽນໂດຍເວົ້າວ່າ ໃນຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດເພິ່ນໄດ້ເຫັນເຮືອງການຕົວະ ແລະການ ຫລອກລວງ; ຫລາຍກ່ອນນັ້ນ ດາວິດໄດ້ມີປະສົບການເຮືອງຖືກຫັກຫລັງ ແລະຖືກເຍາະເຍີ້ຍ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

5. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ ແລະຢາຍເຈັງເປົ່າໃຫ້ກຸ່ມລະໃບ ແນະນຳແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 16 ແລະໃຫ້ບັນທຶກເວລາ ແລະເຫດການ ຕາມທີ່ພຣະທັມໄດ້ບອກ; ຈາກແຕ່ລະເຫດການ, ໃຫ້ບັນ ທຶກ ຫລືສລຸບປະຕິກິຣິຍາຂອງດາວິດ ແລະບາງທີຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເພິ່ນ.
6. ຫລັງຈາກສຳເລັດແລ້ວ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສິນທະນາຄຳຖາມ 1-3 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕິດເຈັງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໄວ້ທີ່ຝາຫ້ອງຮຽນ; ໃຫ້ທຸກຄົນມີໂອກາດໄດ້ອ່ານ; ຫລັງຈາກ ທຸກຄົນໄດ້ກັບຄືນມານັ້ງ ໃຫ້ຖາມວ່າ: ຖ້າພວກເຂົາເຈົ້າພົບເຫດການທີ່ຄ້າຍກັບເຮືອງຂອງດາວິດ, ພວກເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?
8. ສິນທະນາ: ທ່ານຈະຕອບການຖືກເຍາະເຍີ້ຍ ຫລືການຖືກຫລອກລວງວິທີໃດ? ຖາມ: ໃຜແດ່ທີ່ເຄີຍ ມີປະສົບການໃນເຮືອງນີ້ ແລະຢາກແບ່ງປັນ? ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນມີຜົນກະທົບແນວໃດແດ່ຕໍ່ຄວາມເຊື່ອ?
9. ອອນວອນເພື່ອກັນແລະກັນ, ໂດຍສະເພາະສຳລັບຜູ້ທີ່ເຄີຍຖືກຫັກຫລັງ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງໂສກເສົ້າ, ຫລືຜູ້ ທີ່ຍັງບໍ່ແນ່ໃຈໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນເອງ.

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ໂສກເລົ້າເພາະເສັຍລູກ

<u>ຂັ້ນຮະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	2 ຊາມູເອນ 18
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄັມພິ:</u>	2 ຊາມູເອນ 18
<u>ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:</u>	ຊະນະສົງຄາມ ແຕ່ລູກຊາຍທີ່ຮັກຕາຍ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮົາຈະເລົ້າໂລມໃຈຜູ້ເສັຍລູກແນວໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວິທີການເລົ້າໂລມໃຈຜູ້ເສັຍລູກໄປ.

ບົດນຳ

ຄຳວ່າເສັກສົງຄາມແລ້ວຍ່ອມມີການເສັຍຫາຍ, ຄັ້ງນີ້ກະສັດດາວິດໄດ້ສູ້ຮົບກັບອັບຊາໂລມລູກຊາຍທີ່ກາຍເປັນຫົວໜ້າກະບົດຍາດຊົງບັນລັງ ຄັ້ງແຮກດາວິດຖືກອັບຊາໂລມໂຈມຕີຈົນໜີໄປຕັ້ງທັບທີ່ແຄມນ້ຳ ແຕ່ເມື່ອວາງແຜນການສູ້ຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວຈຶ່ງກັບໄປໂຈມຕີ ແລະກໍໄດ້ຮັບຊັຍຊະນະ ແຕ່ລູກຊາຍຜູ້ກະບົດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໃນສນາມຮົບຈຶ່ງນຳຄວາມໂສກເລົ້າມາສູ່ດາວິດຜູ້ເປັນພໍ່.

ວິທີການສູ້ຮົບ (2 ຊາມູເອນ 18:1-8).

1. ເບື້ອງຫລັງເຮືອງໃນບົດ 17 ກະສັດດາວິດໄດ້ຖອຍໜີໄປກັບພວກອິສເອນ ພາສາເຮົາດຽວນີ້ເຮົາຈະເວົ້າວ່າແຕກເສັກ. ເມື່ອແຕກແລ້ວດາວິດກໍພາທະຫານມາຕັ້ງທັບທີ່ໃກ້ຄຽງກັບແມ່ນ້ຳຈໍແດນເມື່ອເຕົ້າໂຮມກຳລັງແລ້ວຈຶ່ງ ວາງແຜນບຸກໂຈມຕີອີກ.

2. ສະຕິປັນຍາຂອງດາວິດຄື ເມື່ອອ່ອນກຳລັງຈຶ່ງລ້າຖອຍເສັຍກ່ອນ ແລະເມື່ອມີກຳລັງ ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນຈຶ່ງບຸກໂຈມຕີຄືນ. “ຢູ່ຕໍ່ມາ ກະສັດດາວິດໄດ້ທ້ອນໂຮມເອົາທະຫານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ມີຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງພັນແລະກອງຮ້ອຍ” (ຂໍ້ 1).

3. ເມື່ອຈັດຕັ້ງທະຫານເປັນກອງພົນແລ້ວດາວິດບອກວ່າທະຫານວ່າຈະໄປຮ່ວມສູ້ຮົບ, ເຮືອງນີ້ເປັນກຳລັງໃຈອັນມະຫາສານຕໍ່ພວກທະຫານ ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດຈະໄປນຳ, ແຕ່ເຂົາກໍທ້າມປາມບໍ່ໃຫ້ເພິ່ນອອກໄປສູ້ຮົບ. ເຮືອງນີ້ພຣະເຊບອກກັບສາວິກໃນມັດທາຍ 28 ວ່າຈະຢູ່ກັບເຂົາຈົນໝົດກັບ ໃນຂະນະທີ່ສາວິກອອກໄປທົ່ວໂລກເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ.

4. ທີ່ສນາມຮີບນັ້ນທະຫານດາວິດໄດ້ຕໍ່ສູ້ແລະຂ້າທະຫານຂອງອັບຊາໂລມເຖິງຊາວພັນຄົນ, ຊຶ່ງເສິກສິງຄາມຄັ້ງນີ້ໄດ້ນຳຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ອັບຊາໂລມຢ່າງໜັກ. (ອ່ານ ຂໍ້ 6-8).

ໂຢອາບເຊື່ອງຄວາມຜິດ (2 ຊາມູເອນ 18:9-22).

1. ອັບຊາໂລມຜ່າຍແພ້ການສູ້ຮົບ, ໃນຂະນະທີ່ອັບຊາໂລມຂີ່ມ້າໜີຄວາມຕາຍເຂົ້າປ່າຕິບໜານັ້ນ ເສື້ອລ່າມຂອງເພິ່ນກໍໄປຕິດເກາະຄາຢູ່ງ່າໄມ້ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເພິ່ນເຊຊັດໄປຈົນຄໍຂອງເພິ່ນໄປຕິດຄ້າງກັບງ່າມໄມ້ຈົນອອກບໍ່ໄດ້ (ຂໍ້ 9)

2. ໂຢອາບໄດ້ຮັບຮູ້ເລື່ອງນີ້ຈາກຄຳລາຍງານຂອງທະຫານແລ້ວຈຶ່ງກັບໄປຂ້າອັບຊາໂລມດ້ວຍມືຂອງລາວເອງ. ຊຶ່ງເປັນການຂັດຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດດາວິດ (ຂໍ້ 14).

3. ໂຢອາບສັ່ງທະຫານເອົາສິບຂອງອັບຊາໂລມໂຍນຖິ້ມລົງເຫວເລິກ ເພື່ອອຳພາງຄະດີ ບໍ່ໃຫ້ກະສັດດາວິດຮູ້ (ຂໍ້ 17-22).

ດາວິດໂສກເສົ້າ (2 ຊາມູເອນ 18:30-33).

1. ທະຫານຂອງກະສັດດາວິດຊະນະສິງຄາມບ້ານເມືອງ ແລະກະສັດດາວິດຍັງລໍຖ້າຟັງຂ່າວດີ ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າ ເມື່ອຊະນະສິງຄາມ ອັບຊາໂລມຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຄືສິ່ງທີ່ດາວິດຢາກໄດ້ຍິນ, ແຕ່ຄົນເອທິໂອເປັງໄດ້ມາສົ່ງຂ່າວເລື່ອງການຕາຍຂອງອັບຊາໂລມ ແກ່ສະສັດດາວິດ (ຂໍ້ 30-32).

2. ຫົວໃຈດາວິດແທບສລາຍແລະໂສກເສົ້າເສັຍໃຈທີ່ສຸດເມື່ອໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າ ລູກຊາຍອັບຊາໂລມຕາຍແລ້ວທີ່ສນາມຮີບ. ດາວິດໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ແລະຈົມວ່າ “ໂທ ອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງພໍ່ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ພໍ່ຢາກຕາຍແທນລູກ ອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງພໍ່ເອີຍ” (ຂໍ້ 33).

ຫວ

ແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ພວກກະບົດປາຊັຍ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 2 ຊາມູເອນ 20
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ຊາມູເອນ 20
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຍິງສລາດໄດ້ຊ່ວຍບ້ານເມືອງຂອງຕົນໃຫ້ພົ້ນຈາກຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາສແວງຫາປັນຍາແນວໃດເພື່ອຕອບໂຕ້ຕໍ່ຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊອກສແວງຫາປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ?

ຄຳນຳ

ການຕາຍຂອງອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງດາວິດເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມເປັນທຸກໃຈຫລາຍ. (2 ຊມອ 18:33, 19:4). ການໂສກເສົ້າເຮັດໃຫ້ດາວິດເປັນບັນຫາບໍ່ໃຫ້ດາວິດພົບກັບຄວາມຈິງໄດ້ຄືລູກຊາຍໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕົນເອງ. ອາບຊາໂລມໄດ້ຍືນທີ່ປະຕູກຸງເຢຣູຊາເລັມຕິຕຽນຜູ້ເປັນພໍ່ ແລະກໍມີຄົນຫລາຍຄົນໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປເພື່ອຈະໄດ້ຮັບປະທານຕໍ່ຜູ້ເປັນພໍ່ (2 ຊມອ 15:6). ດາວິດຍ່ອມມີຄົນມັກຕ້ອງຕິເພື່ອຈະຄົ້ນລົ້ມອານາຈັກເພິ່ນ ແລະຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກ. ການເປັນຜູ້ນຳຍ່ອມມີຄົນຕ້ອງຕິ, ໃຈຮ້າຍໃຫ້, ກະບົດຕໍ່, ແລະກໍຍັງມີພຣະພອນຕິດຕາມເຊັ່ນກັນ.

ປີສຸດທ້າຍ ດາວິດໄດ້ປະສົບກັບຄວາມວຸ້ນວາຍໃນຊີວິດສ່ວນຕົວ ແລະການເປັນກະສັດຂອງພວກອິສຣາເອນ. ໃນກໍຣະນີ ອັບຊາໂລມແລ້ວ ດາວິດມີຄວາມເຈັບຢ່າງໜັກເພາະລູກຊາຍກະບົດຕໍ່ ທີ່ສຸດກໍໄດ້ຕາຍໄປ. ອັບຊາໂລມມັກໃຫຍ່ໄຜ່ສູງໄດ້ສ້າງຮູບຕົນເອງຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ (2 ຊມອ 18:18). ອັບຊາໂລມໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ອາມາຊາເປັນຜູ້ບັງຄັບທະຫານແທນໂຈອາບ (2 ຊມອ 17:25). ເລື່ອງລາຍລະອຽດທີ່ອັບຊາໂລມກະບົດຕໍ່ດາວິດມີຂຶ້ນເວລາມີການວຸ້ນວາຍສັບສົນໃນອານາຈັກ. ມີຊາຍອີກຄົນນຶ່ງຊື່ ເຊບາໄດ້ລຸກຂຶ້ນກະບົດຕໍ່ສູ້ດາວິດ. (2 ຊມອ 20).

ເວລາອ່ານ 1 ແລະ 2 ຊາມູເອນອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກຖ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈປະວັດເບື້ອງຫລັງເຖິງການເມືອງແລະສິບສອງຕະກູນ ແລະມີເຜົ່າເປັນຜູ້ກະບົດ. ພວກເຂົາອິດສາ ບັງບຽນກັນຈົນເປັນເຫດໃຫ້ມີການກະບົດເຊັ່ນອັບຊາໂລມ ແລະເຊບາ. ບັນຫາລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆກໍຍັງມີມາເຖິງທຸກວັນນີ້ໃນປະເທສຕາເວັນອອກກາງເໜືອກັບສມັຍຂອງກະສັດດາວິດ. ຜູ້ນຳທີ່ດີມີຄວາມຮູ້ສຶກແລະຈຸດປະສົງດີເໝືອນ ດາວິດເພິ່ນໄດ້ຕິດຕາມແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ດາວິດໄດ້ຈັດການຕໍ່ພວກກະບົດ ແລະຕ້ອງການຢາກໃຫ້ແຜນການພຣະເຈົ້າສຳເຣັດເປັນນ້ຳເບີນຶ່ງ ແລະທ້ອນໂຮມຊາດໃຫ້ເຫັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ. ການປະສົບກັບບັນຫາເຮັດໃຫ້ໜັກໃຈແຕ່ມັນເປັນພາກສ່ວນຂອງຊີວິດຜູ້ນຳ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງສາມກຸ່ມຕາມຈຳນວນຄົນທີ່ມີ. ຍົກເອົາພຣະຄັມພີ 2 ຊມອ 20 ແລະ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາປະວັດເບື້ອງຫລັງຂອງແຕ່ລະຄົນເຊັ່ນ: ເຊບາ, ດາວິດ, ອັບຊາໂລນ, ອາມາຊາ, ອາບິໄທ, ແລະໂຈອາບ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກເອົາຫົວໜ້າຜູ້ນຶ່ງເປັນຕົວແທນເພື່ອຈະກ່າວເຣື່ອງທີ່ກຸ່ມຕົນໄດ້ຄົ້ນພົບໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນນຳກັນ. ໃຫ້ເອົາສິ່ງແຕ່ລະກຸ່ມຄົ້ນພົບຂຽນໃສ່ກະດານກ່ອນເວລາລາຍງານ.
2. ບອກໃຫ້ມີຄົນສັກກອ່ານ 2 ຊມອ 20:15-22 ອອກສຽງດັງ. ແລະສົນທະນາກັນເຖິງບົດຮຽນນີ້. ຄິດວ່າຍິ່ງຄົນສລາດອາດເວົ້າອັນໃດກັບຄົນໃນເມືອງນັ້ນທີ່ຖືວ່າເປັນຄົນສລາດ. ຖາມວ່າຄົນຜູ້ດຽວສາມາດຊັກຊວນຄົນທັງເມືອງໄດ້ແນວໃດ? ພຣະບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເວລາເອົາມາປະກອບໃຊ້ແກ້ບັນຫາມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນ? ທີ່ສຸດຄົນໃນເມືອງນີ້ໄດ້ພາກັນຕັດຫົວຂອງເຊບາແລະໂຍນອອກຈາກກຳແພງໄປໃຫ້ໂຈອາບໄດ້ຢ່າງໃດ?
3. ບັນຫາໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພາະມີຄົນຊົ່ວ, ຄົນກະບົດ, ຄົນໂງ່, ແລະຜູ້ຢາກຈັບເອົາຄວາມຜິດແລະປັນປ່ວນ. ກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັນອານາຈັກຂອງດາວິດທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ, “ເມືອງສັນຕິສຸກ” ແລະພຣະເຈົ້າກໍມີພຣະທັຍຢ່າງນີ້ (ຮັກກາຍ 2:9). ໃນເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າ (ພສສ 46:4), ພຣະເຈົ້າສັນຍາຈະປະທານສັນຕິສຸກໃຫ້ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ (ພສສ 85:8).
4. ຄວາມຂັດແຍ່ງແລະບັນຫາມີແທ້ໃນຊີວິດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າເພາະຊອກຫາພຣະບັນຍາຂອງພຣະອົງເອົາມາປະກອບໃຊ້ແກ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງທີ່ດີ.
5. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຢາກພົບເຫັນຄວາມຂັດແຍ່ງແລະບັນຫາ ແຕ່ເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນຫລັກ ບັນຫານັ້ນຈະຖືກແກ້ໄດ້ດີ ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ.
6. ບົດຫ້ອງຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ແນະນຳຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຖືກຕັດສິນແລະຍັງມີຫວັງ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 2 ຊາມູເອນ 24
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:** 2 ຊາມູເອນ 24
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ຄວາມຜິດບາບຂອງດາວິດທີ່ນັບສຳມະໂນຄົວເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂກດຮ້າຍ ແລະການຊີ້ດິນຕອນສຳຄັນ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັບຄວາມຫວັງແນວໃດໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າຕັດສິນລົງໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຈະຊອກສແວງຫາການຄົນດີແລະຄວາມຫວັງໂດຍໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນອັນດີກັບອົງພຣະເຢຊູ?

ຄຳນຳ

ເຮືອງລາວໃນ 2 ຊມອ 24 ເປັນເຮືອງຂອງກະສັດຂອງພວກອິສຣາເອນຄິດາວິດ, ລຳຮວດສຳມະໂນຄົວ, ຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ດາວິດສາຣະພາບຄວາມຜິດ, ຖ້ືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, ແລະກໍຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາ. 1 ຂ່າວຄາວ 21 ກໍໄດ້ເວົ້າຢ່າງດຽວກັບ 2 ຊມອ 24. ແຕ່ເຫັນວ່າລຳດັບການຍົກເອົາເຮືອງມາເວົ້າອາດແຕກຕ່າງກັນ. ເຫັນວ່າແຕ່ລະປີ້ມໄດ້ໃຫ້ເຮືອງລະອຽດພິເສດ ເຖິງຈະແຕກຕ່າງກັນກໍແມ່ນເວົ້າເຮືອງສຳຮວດສຳມະໂນຄົວ, ເຮືອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາ, ແລະກໍຄົນດີກັນ.

ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການສຳຮວດສຳມະໂນຄົວ. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງການສຳຮວດສຳມະໂນຄົວຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດໃນກໍລະນີຢ່າງນີ້? ໃຫ້ເນັ້ນເຖິງພຣະກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າ, ການສາຣະພາບອັນແທ້ຈິງ, ຄວາມເມດຕາຂອງອົງພຣະເຈົ້າເປັນພລັງເຮັດໃຫ້ຄົນດີ. ໃນຕອນນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນກະສັດດາວິດເວົ້າໃນເພງສັຣເສີນວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມເມດຕາຈາກພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ...(ພສສ 6:9), “ເມດຕາສົງສານຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ...(ພສສ 51:1).

ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຫັນໃນພຣະຄຳພິເດີມ. ນຶ່ງ, ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັກແລະອົດ, ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກໍປະກອບຮ່ວມເປັນຄຳຂວັນເພາະມັນເປັນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ. ຄຳເວົ້າແນວນີ້ໄດ້ມີຢູ່ປະມານ 148 ຄັ້ງໃນພຣະຄຳພິເດີມ ແລະ 2/3 ກໍມີຢູ່ໃນປຶ້ມເພງສັຣເສີນ. ສອງ, ພຣະເຈົ້າມີພຣະເມດຕາໃນເມື່ອເຫັນຄວາມໝົດຫວັງຂອງມະນຸດ. ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນຈຶ່ງກ່າວວ່າ ຂໍໃຫ້ຄວາມເມດຕາຕົກມາຖືກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນເພື່ອຈະເອົາຊີວິດຢູ່ໄດ້.

ເຮືອງສຳຮວດສຳມະໂນຄົວ ແລະຄວາມຜິດຂອງດາວິດເປັນປະວັດໃນພຣະຄັມພິເດີມທີ່ເວົ້າເຖິງຄວາມເມດຕາເພື່ອດາວິດຈະໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າໃນທາງສ່ວນຕົວ. ເຮືອງນີ້ເຮັດໃຫ້ດາວິດເຫັນຄວາມຜິດ ຈຶ່ງໄດ້ສາຣະພາບເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ອະພັຍໃຫ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນຊອກເອົາຮູບຕ່າງໆມາຕິດໃສ່ຜາໃຫ້ຫ້ອງຮຽນທີ່ຄົນຄິດວ່າຈະໃຫ້ຄວາມປອດພັຍໄດ້ເຊັ່ນ: ເງິນ, ຕູ້ເຊັບ, ການສຶກສາ, ເຄື່ອງປ້ອງກັນໄຟຟ້າ, ກ້ອງຖ່າຍ, ປືນແລະອື່ນໆ. ບອກຫ້ອງຮຽນວ່າວັນນີ້ຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງກະສັດດາວິດເພິ່ງກຳລັງຂອງທະຫານ ແທນທີ່ຈະເພິ່ງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນຄວາມຜິດ.
2. ກ່ອນຮ້ອງຮຽນໃຫ້ຂຽນໂຄງຮ່າງຕາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ໃສ່ກະດານ:
 - I. ດາວິດສຳຮວດສຳມະໂນຄົວ (24:1-9)
 - II. ດາວິດພົບກັບສິ່ງທີ່ຕົນເອງເຮັດ (24:10-17)
 - III. ດາວິດສ້າງແທ່ນບູຊາ (24:18-25)
ບອກໃຫ້ມີຄົນສາມຄົນສມັກອ່ານໂຄງຮ່າງຂ້າງເທິງນີ້ ແລະລາຍງານສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ຮຽນຈາກການອ່ານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນນຳ.
3. ວັນນີ້ພຣະເຈົ້າລົງໂທດແລະໃຫ້ດາວິດເລືອກເອົາຈາກສາມຢ່າງນີ້: 1) ຈະມີການອິດທິວໃນແຜ່ນດິນສາມປີ. 2) ດາວິດຈະໄດ້ແລ່ນນີ້ກຳລັງຂອງພວກສັດຕູສາມເດືອນ 3) ໂຮກລະບາດຈະເກີດຂຶ້ນເຖິງສາມວັນ (24:13). ຖ້າແມ່ນທ່ານເປັນດາວິດ ທ່ານຈະເລືອກເອົາອັນໃດ? ສ່ວນດາວິດໄດ້ເລືອກເອົາອັນທີ 1 ແລະ 3 ເພາະເພິ່ນຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຈົ້າມີພຣະເມດຕາຫລາຍກວ່າສັດຕູ.
4. ດາວິດໄດ້ຟັງຄຳບອກຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ກາດ ໃຫ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ ແລະແທ່ນບູຊາບ່ອນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນບ່ອນກະສັດໂຊໂລໂມນສ້າງພຣະວິຫານ ແລະຍັງເປັນບ່ອນໃກ້ຄຽງຕອນອົງພຣະເຢຊູຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນຖວາຍບູຊາພຣະເຈົ້າເພື່ອມະນຸສໂລກ.
5. ດາວິດໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ ແລະຍອມອອກໄປຊື້ດິນລານຟາດເຂົ້າຂອງອາຣູນາເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າການຖວາຍບູຊາຕ້ອງປະກອບດ້ວຍການເສັງສະລະຂອງມີຄ່າໂດຍບໍ່ຍອມເອົາດິນລ້າງຈາກໃຜ ເພື່ອນກັບອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ເອົາດິນຝັງຊາຮາ (ປຖມ 23:3-15)

ແນະນຳຄູສອນ
ບົດຮຽນເຣືອງຄົນພຣະຊົນ
ຈົ່ງໄປບອກຂ່າວນີ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 28
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ມັດທາຍ 28
ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:	ພຣະເຢຊູຊະນະຄວາມຕາຍແລ້ວສັ່ງພວກສາວົກໃຫ້ສ້າງສາວົກ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະສ້າງສາວົກຕາມຄຳສັ່ງແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮຽນຮູ້ວິທີສ້າງສາວົກ.

ບົດນຳ

ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຄືນມາຈາກຕາຍນັ້ນບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ນຳສາສນາໃດໆທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຈະຄືນມາຄືພຣະເຢຊູ. ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງກໍຊົງສັ່ງສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄປບອກຂ່າວນີ້ທົ່ວໂລກ ແລະສ້າງຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ກາຍເປັນສາວົກຕ່າງກັນໄປ.

ພວກແມ່ຍິງເຫັນອຸບໂມງວ່າງເປົ່າ (ມັດທາຍ 28:1-10).

1. ພວກແມ່ຍິງທີ່ສັດຊື່ແລະຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຢຊູໄດ້ພາກັນຕັ້ງໃຈຈະໄປທົດສົງສົບຂອງພຣະເຢຊູທີ່ອຸບໂມງຝັງສົບໃນເຊົ້າມືດຂອງວັນອາທິດ. (ຂໍ້ 1).
2. ພວກແມ່ຍິງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈຫລາຍຢ່າງໃນຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູກໍຈົງ ແຕ່ພວກເຂົາພາກັນໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ບອກນັກຮຽນວ່າເຮົາອາດບໍ່ເຂົ້າໃຈທຸກຢ່າງໃນເຣືອງພຣະເຢຊູ ສິ່ງເຮົາເຮັດໄດ້ດີນັ້ນ ແມ່ນເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ.
3. ເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບພຣະເຢຊູຕາມທີ່ເຂົາຄິດໄວ້ ເພາະພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວ (ຂໍ້ 6-7). ບອກນັກຮຽນວ່າຄວາມຄິດຂອງມະນຸດບໍ່ສາມາດຢັ້ງຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້. ອານ ໂຣມ 11:33ຂ “ວິທີທາງຂອງພຣະອົງກໍເຫລືອວິສັຍທີ່ຈະຄົ້ນຄວ້າໄດ້” .

ເງິນຈ້າງບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຣືອງຄົນພຣະຊົນ (ມັດທາຍ 28:11-15).

1. ພວກແມ່ຍິງແລະທະຫານຍາມອຸບໂມງໄດ້ເຫັນເຫດການ ແລະເປັນພະຍານ ແຕ່ປະໂຫຍດທົດທົດຂ່າວໂດຍເອົາເງິນຈ້າງທະຫານບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຮືອງນີ້. (ຂໍ້ 12-15).

2. ທະຫານຮັບເງິນແລ້ວກໍປິດບັງເຮືອງນີ້ໄວ້ບໍ່ເວົ້າຕໍ່ໄປ. 1 ຕີໂມທຽວ 6:10ກ “ເພາະວ່າການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ”

ພຣະບັນຊາອັນສຳຄັນ (ມັດທາຍ 28: 16-20).

1. ພຣະເຢຊູພົບກັບພວກສາວິກຕາມທີ່ໄດ້ນັດໝາຍໄວ້ກັບພວກແມ່ຍິງຕອນຊົງປາກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາ “ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຍ່າຊູ່ຍ້ານ ຈົ່ງໄປບອກພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ໃຫ້ໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ເຂົາຈະໄດ້ເຫັນເຮົາທີ່ນັ້ນ” (ຂໍ້ 10). ຖາມນັກຮຽນວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ນັດໝາຍກັບເຮົາບໍ່? ພຣະເຢຊູນັດພົບກັບເຮົາຢູ່ໃສ? ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໂບດແຕ່ລະວັນອາທິດບໍ່? ເຮົາໄດ້ໄປຕາມຄຳນັດພົບບໍ່?

2. ເລົ່າເຮືອງຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງໄປພົບກັບທ່ານໝໍຕາມນັດໝາຍໃນບົດຮຽນ. ເຮືອງນີ້ສອນໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າເມື່ອໄປໂບດຢ່າປິດຫຼຸດຊາຍຜູ້ນີ້ ຫລືໄປແລ້ວບໍ່ຟັງອັນໃດ ການເຮັດດັ່ງນັ້ນຈະເສຍເວລາຄືຊາຍຜູ້ນີ້ລ້າໆ.

3. ສ່ວນພວກສາວິກໄປລໍຖ້າພຣະເຢຊູທີ່ຄາລີເລດ້ວຍໃຈຈິດຈໍ່ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດມາພົບເຂົາແລ້ວເຂົາກໍກົມຂາບລົງນະມັສການພຣະອົງ(ຂໍ້ 16-17). ເຮົາຄວນເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈຈິດຈໍ່.

4. ສາວິກໄດ້ເຫັນ, ໄດ້ພິສູດແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງພວກສາວິກ (ອ່ານ ຂໍ້ 19-20). ແລະແປໃຫ້ນັກຮຽນຟັງດັ່ງນີ້;

1. ພຣະອົງຊົງບັນຊາໃຫ້ອອກໄປ, ຈະໄປໃກ້ຫລີໂກນັ້ນສຸດແລ້ວແຕ່ຊົງໃຊ້ ແລະອອກໄປປະກາດພຣະເຢຊູອົງດຽວກັນ.

2. ຊົງໃຫ້ແຜນການປະຕິບັດ; ກ. ເຮັດໃຫ້ທຸກຊາດເປັນລູກສິດ, ຂ. ໃຫ້ບັບຕີສະມາເຂົາໃນນາມພຣະເຈົ້າສາມພຣະພາກ, ຄ. ສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ເຮັດທຸກຢ່າງ (ບໍ່ແມ່ນບາງຢ່າງ) ທີ່ຊົງສັ່ງໄວ້ແລ້ວ.

3. ຊົງສັນຍາວ່າຈະບໍ່ປະຖິ້ມສາວິກທີ່ອອກໄປໂດຍກ່າວວ່າ “ເຮົາຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆ ວັນຈົນໝົດກັບ”.

ຫວ